

Malauradament, però, tenim un model educatiu que posa els coneixements i els continguts acadèmics –de vegades sense massa aplicació pràctica i, tot sovint, amb

poca capacitat per captar l'interès de l'alumnat— per damunt d'una educació que ajudi l'estudiant a prendre decisions i tenir criteri a l'hora de despertar una vocació o

donar a conèixer sortides professionals. Manca més infusió curricular que introdueixi conceptes relacionats amb el món laboral o amb les diferents disciplines profes-

L'orientació ha de ser garantia de prevenció de l'abandonament escolar, per tant, ha de ser inspiracional i no prescriptiva. L'alumnat ha de ser capaç de canviar l'itinerari quan la via triada estigui esgotada o hagi estat errònia

onals. Cal diferenciar, en aquest sentit, entre orientació vocacional —què és el que m'agrada—, **orientació acadèmica** —quin és l'itinerari acadèmic que haig de seguir per assolir la meua vocació— i **orientació professional** —quina professió, quin lloc de treball, estic capacitat o capacitat per dur a terme—.

D'altra banda, és important recordar que els tutors, orientadors i l'equip docent el que han de fer és orientar i les famílies, acompanyar. I totes dues tasques s'han de dur a terme des de la complicitat per tal d'empoderar l'alumnat perquè creï el seu propi projecte vital i pugui pensar, així, en el seu futur vocacional, formatiu i professional. També és necessari remarcar aquí la importància que l'orientació la realitzi un professional format a aquest efecte, ja que, sovint, és desorienta més que no pas s'orienta.

El paper de les famílies, per tant, hauria de ser d'acompanyament a l'alumnat en la presa de decisions, aconsellant-los des de la seva experiència. Motivar-los a seguir endavant, a superar-se, a no limitar les seves expectatives i estar al seu costat quan s'esquivin o necessitin ajuda. Les famílies hem de tenir una actitud proactiva, però no invasiva.

Així mateix, l'orientació ha de ser garantia de prevenció de l'abandonament escolar, per tant, ha de ser inspiracional i no prescriptiva. L'alumnat ha de ser capaç de canviar l'itinerari quan la via triada estigui esgotada o hagi estat errònia. A més, es important assenyalat aquí que el concepte d'èxit o fracàs no pot estar vinculat a la tria d'un itinerari formatiu, sinó que ha d'estar vinculat a altres paràmetres que van més enllà, tant temporalment com acadèmica. Hem de trencar l'esquema mental de molts pares i mares segons els quals si el seu fill fa batxillerat ha triomfat i si fa un cicle ha fracassat, perquè això no és així. Hem de veure l'èxit com l'habilitat per superar-se a si mateix, guanyant a les dificultats pròpies i les adversitats de l'entorn. Ja n'hi ha prou de confondre el triomf amb tenir un títol acadèmic.

També hem de posar en valor i donar reconeixement social als estudis professionalitzadors i desestigmatitzar l'FP i, sobretot, els PFI. Això ho hem de fer entre tots els agents:

docents, famílies, administració, institucions, però, sobretot, les empreses. Perquè són elles les qui tenen la clau per canviar la visió actual dels operaris i convertir-los en professionals qualificats, reconeguts i altament valorats per la societat. Potser només és una qüestió de discurs i de fer visibles aquests professionals.

Finalment, cal subratllar que l'orientació no comença ni acaba amb la tria d'un itinerari educatiu. Aquesta orientació i acompanyament és imprescindible mantenir-la al llarg de tota l'etapa postobligatoria, però prèviament hem hagut d'ajudar a l'alumnat a descobrir la seva vocació o les àrees que més li agraden i, posteriorment, ajudar-lo a decidir quina professió encaixa més amb els seus interessos, capacitats i habilitats.

A l'FP, sobretot als PFI i CFGM, l'orientació és clau per prevenir l'abandonament i ajudar l'alumnat a fer la transició cap a estudis superiors o entrar en el mercat de treball.

- En general, els centres fan **clientelisme** i promouen la seva formació (batxillerat, cicles...).

- Molt alumnat escull itineraris educatius que es cursin al mateix centre o a prop per una qüestió de **comoditat**.

- Hi ha una manca de coneixement de les diferents famílies professionals i arguments per promocionar-les entre l'alumnat.

- Moltes vegades els tutors desconeixen els recursos que ofereixen **actors del territori** en l'àmbit de l'orientació.

- **Manca de professionals formats com a orientadors.**

Hi ha molta feina a fer perquè cal millorar moltes coses. Les famílies, com a actor de primer ordre de la comunitat educativa, seguirem aportant el nostre esforç per una millora en la qualitat de l'educació.